

РЕШЕНИЕ

№ 6685

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6299** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на К. Ч. К., с постоянен и настоящ адрес в [населено място], чрез пълномощника му-адв.Г. Д., срещу Решение №21ДОИ000ВН-003ВН от 31.05.21 г. на секретаря на [община], с което е предоставен „достъп до обществена информация по заявление с рег. №ДОИ2Ю0002ВН/18.05.2021 г., УРИ 1621247255938 - 17.05.2021 г. от К. Ч. К.“, като е посочено, че на основание чл.15, ал.1, т.2 исканата информация от заявлението за периода 12.01.2016 г. - 31.12.2016 г. е общодостъпна и е публикувана на официалния сайт на [община], както следва: 1.Списъкът на заповедите, издадени от кмета на [община] е публикуван в раздел „Архив 2016“ на адрес: <https://varna.bg/bg/1443>; 2. Списъкът на разрешенията за строеж за посочения период е публикуван на портала на дирекции „Архитектура, градоустройство и устройствено планиране“ и „Инженерна инфраструктура и благоустрояване“ в раздел „Регистри“ на адрес: <https://agup.varna.bg/index.php/registers/2013-04-23-07->; 3.Списъкът на удостоверенията за въвеждане в експлоатация за посочения период е публикуван на портала на дирекции „Архитектура, градоустройство и устройствено планиране“ и „Инженерна инфраструктура и благоустрояване“ в раздел „Регистри“ на адрес: <https://agup.varna.bg/index.php/uve-g-2/> uve-2016.

С жалбата се твърди, че с оспореното решение само формално се предоставя

поисканата със заявлението информация, а именно: „Информация къде и под каква форма е публикуван списък на всички издадени актове в изпълнение на правомощия на кмета на [община] от 12.01.2016 г. до 31.12.2016 г.“ Това било така, защото по първата точка справка на посочената интернет страница показвала само около 38 на брой заповеди на кмета на [община] за цялата година. По отношение на следващите две предложени интернет връзки, дори да се приемело, че същите са погрешно изписани, но в началната им част [/https://agup.varna.bg/](https://agup.varna.bg/) водят към интернет-страницата на Дирекция „Архитектура, градоустройство и устройствено планиране“ и дори предложения там списък на издадените разрешения за строеж и удостоверения за въвеждане в експлоатация да е пълен, то тези актове били постановени в производства, които представлявали само малка част от вменените по закон спрямо кмета ангажименти. В заявлението ясно било изведено, че се търси списък на всички административни актове, какъвто на практика не бил предоставен. Исканата информация не била предоставена в цялост, но липсвало и постановено и мотивирано решение за частичен отказ за предоставянето ѝ. Разпоредбата на чл.15, ал.1 т.2 ЗДОИ предвиждала, че с цел осигуряване на прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улеснение на достъпа да обществена информация всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт периодично публикува актуална информация, съдържаща списък на издадените от органа административни актове. Съгласно легалната дефиниция, дадена с разпоредбата на § 1, т.3 от ДР на ЗДОИ, „Списък на издадените актове в изпълнение на правомощията на административна структура в системата на изпълнителната власт“ е структурирана съвкупност от всички издадени от съответния административен орган нормативни, общи и индивидуални административни актове, в какъвто смисъл било процесното искане. За да е съобразено с буквата и духа на закона, посочването по чл.12 ЗДОИ къде е извършена публикацията на търсената информация следвало да предоставя реална възможност за достъп до обществената информация.

В съдебно заседание пред АССГ процесуалният представител на жалбоподателя-адв.Д. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските за съдебното производство-500 лева заплатено възнаграждение за адвокатска защита и 10 лева заплатена държавна такса. Позовава се на представени в съдебното производство 10 решения на АС-Варна, постановени във връзка с актове на [община], които съдържат данни за заповеди на кмета на [община], издадени през 2016 година, които заповеди обаче не са налични на посочените в оспореното решение ел. страници.

Ответникът не се представлява в съдебно заседание, но изпраща на пощата на 14.10.21 г. писмено становище, постъпило в АССГ на 18.10.21 г., докладвано на съдията на 26.10.21 г. В становището се излага, че по делото е депозирана и заверена в цялост цялата административна преписка по заявлението на жалбоподателя. Административният орган се произнесъл в срок, с удовлетворяващо искането решение, поради което и жалбата била недопустима на основание по чл.159, т.4 АПК-липса на правен интерес от оспорването. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за допустима, се оспорва нейната основателност. В тази връзка се излага, че поисканата информация била предоставена в обем и по начин наличен при административния орган. Сочи още, че нормалната житейска логика изисквала дейността на задължения субект по някакъв начин да засяга правната сфера на лицето,

което търси информацията, така че съставеното мнение да му послужи при упражняване на негови права или защита на негови интереси. В противен случай се предоставяла възможност за злоупотреба с правото на достъп до обществена информация и упражняването му се превръщало в самоцел. Заявява искане за разноски.

Административен съд-София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

В съответствие с твърденията в жалбата и данните от адм.преписка, К. Ч. К. е подал чрез Платформата за достъп до обществена информация на Министерския съвет Заявление за достъп до обществена информация с рег.№ДОИ21000102ВН/18.05.2021 г., УРИ 1621247255938-17.05.2021 г., с което е поискал предоставянето на следната информация: „Къде и под каква форма е публикуван списък на всички издадени актове в изпълнение на правомощия на кмета на [община] от 12.01.2016 година до 31.12.2016 година. В случай, че същият не е общодостъпен /задължението, вменено от разпоредбата на чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ не е изпълнено/, същият да ми бъде предоставен в електронен формат.“

С оспореното пред съда решение секретарят на [община] е посочил, че на основание чл.15, ал.1, т.2 исканата информация от заявлението за периода 12.01.2016г. - 31.12.2016 г. е общодостъпна и е публикувана на официалния сайт на [община], както следва: 1.Списъкът на заповедите, издадени от кмета на [община] е публикуван в раздел „Архив 2016" на адрес: <https://varna.bg/bg/1443>; 2. Списъкът на разрешенията за строеж за посочения период е публикуван на портала на дирекции „Архитектура, градоустройство и устройствено планиране“ и „Инженерна инфраструктура и благоустройство“ в раздел „Регистри" на адрес: <https://agup.varna.bg/index.php/registers/2013-04-23-07->; 3.Списъкът на удостоверенията за въвеждане в експлоатация за посочения период е публикуван на портала на дирекции „Архитектура, градоустройство и устройствено планиране“ и „Инженерна инфраструктура и благоустройство“ в раздел „Регистри“ на адрес: <https://agup.varna.bg/index.php/uve-g-2/uve-2016>.

В съотв. със Заповед №4628/15.12.2016 година, кметът на [община] на основание чл.28, ал.2 ЗДОИ е делегирал правомощията си за разглеждане на заявления за достъп до обществена информация и вземане на решения по тях на секретаря на [община].

Между страните в хода на съдебното производство няма спор /виж писмените бележки на ответника/, че на посочените в оспореното административно решение три електронни адреса не се съдържат всички издадени актове в изпълнение на правомощия на кмета на [община] от 12.01.2016 година до 31.12.2016 година, а това е видно и от представените по делото от пълномощника на жалбоподателя съдебни решения, постановени по повод издадени други актове/ липсващи на посочените в оспореното решение ел. сайтове/, издадени от кмета на [община] в процесния период.

Тези фактически данни опровергават изложеното в оспореното административно решение, че „исканата в заявлението информация за периода от 12.01.2016 година до 31.12.2016 година е публично достъпна на официалния сайт на

[община] на адрес:www.varna.bg, съгласно чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ“, със сигурност същата не е в пълен обем.

При така приетото за установено от фактическа страна съдът обуславя следните правни изводи.

Жалбата е допустима.

Насочена е срещу акт, който може да бъде оспорен съдебно и от лице с правен интерес от оспорването, доколкото жалбоподателят твърди, че оспореното решение представлява само формално благоприятен за него акт. Дали това е така, е въпрос по съществуването на спора, а не въпрос свързан с допустимостта на жалбата. Предвид датата на издаване на административното решение-31.05.2021 г. и датата на подаване на жалбата до съда-14.06.21 г., несъмнено е спазен и преклузивния 14-дневен срок за подаването на жалбата

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/.Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Несъмнено в случая ответникът е задължен субект по ЗДОИ.

Органът с делегирана от кмета на [община] компетентност-секретарят на [община], видно от мотивите в оспореното решение, е възприел поисканата информация като обществена и фактически е предоставил достъп до наличната информация-тази която е публикувана. Действително установи се по делото обаче, че тя не е пълна, което е следвало да бъде посочено в оспореното решение, но не е било направено.

Съгласно чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ, с цел осигуряване на прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улесняване на достъпа до обществена информация всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт периодично публикува актуална информация, съдържаща списък на издадените актове в изпълнение на неговите правомощия и текстовете на издадените от органа нормативни и общи административни актове /в сила от 12.01.2016 г./.

Легалната дефиниция на "Списък на издадените актове в изпълнение на правомощията на административна структура в системата на изпълнителната власт" се съдържа в § 1, т.3 ДР на ЗДОИ, в съотв. с който представлява: “структурирана съвкупност от всички издадени от съответния административен орган нормативни, общи и индивидуални административни актове“.

С оглед формулираното в заявлението искане: „Къде и под каква форма е публикуван списък на всички издадени актове в изпълнение на правомощия на кмета на [община] от 12.01.2016 година до 31.12.2016 година. В случай, че същият не е общодостъпен /задължението, вменено от разпоредбата на чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ не е изпълнено/, същият да ми бъде предоставен в електронен формат.“, за съда изглежда да е вероятно, че жалбоподателят предварително е бил наясно, че ответникът не е изпълнил в пълен обем законовото си задължение по чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ, както и че не разполага със структурирана съвкупност от всички издадени от него актове през 2016 г. Не представлява никакво разумно затруднение за всеки един гражданин да узнае официалния сайт на [община] на адрес:www.varna.bg., съответно да провери дали на същия е достъпна структурирана съвкупност от издадените от кмета на [община] актове. За съда не изглежда да е просто съвпадение, че началният момент на исканата информация-12.01.2016 година е фиксиран така, че да съвпада с момента на влизане на нормата на чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ в сила. На същия извод за преднамереност при подаването на процесното заявление косвено навежда и обстоятелството, че жалбоподателят е с настоящ и постоянен адрес в [населено място] и не сочи конкретно обстоятелство, вкл. и в хода на съдебното производство, поради което желае да формира мнение за дейността на орган на изпълнителната власт на [община].

Всички тези факти, преценени в тяхната съвкупност, индицират злоупотреба с правото на достъп до обществена информация и водене на дело не в защита на легитимния интерес по чл.2, ал.1 ЗДОИ, а с друга цел.

Липсва нормална човешка логика в заплащането на немалка парична сума /500 лева/ за процесуално представителство за съдействие и защита по делото спрямо очакваната полза от получаване на информацията. А в случая изглежда жалбоподателят предварително е бил е наясно, че тя не е създадена в обема, в който изисква чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ, вр. §1, т.3 ДР на ЗДОИ. Такава злоупотреба, предвид значението на правото на достъп до информация за съществуването на конституционно установения ред, като един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество, и едно от основните условия за неговия напредък и за развитието на всеки човек / Решение № 7 от 4.06.1996 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 1/1996 г./, съдът не следва да допуска.

Не подлежи на никакво съмнение, че всеки орган на власт дължи точно /в предметно и времево отношение/ изпълнение на законовите си задължения, но по реда на ЗДОИ не може да бъде получено нещо, което не е създадено-списък на издадените актове в изпълнение на правомощията на кмета на [община], като структурирана съвкупност от всички издадени от него общи и индивидуални административни актове /доколкото с компетентност за издаване на подзаконовни нормативни актове кметът на общината не разполага/ в периода от 12.01.2016 година до 31.12.2016 година-чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ, вр. §1, т.3 ДР на ЗДОИ.

Корелативно свързано със задължението на кмета на [община] по чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ, вр. §1, т.3 ДР на ЗДОИ е правото на всеки гражданин да иска изпълнението му в пълен обем. Защитата на това право обаче може се осъществи по друг процесуален ред /чл. 250 - 257 от АПК/, а не по реда на ЗДОИ.

С оглед на изложеното, неоснователната жалба се отхвърля.

С решението разноски не следва да се възлагат /чл.172а, т.7 АПК/. Жалбоподателят

няма право на тях, а предвид установените по делото факти, ответникът с непрецизното си произнасяне по заявлението за достъп до обществена информация и с неизпълнението на законовото си задължение чл.15, ал.1, т.2 ЗДОИ, вр. §1, т.3 ДР на ЗДОИ е дал повод за завеждането на делото-чл.143, ал.4 АПК, която съдът прилага по аналогия, предвид конкретиката на случая.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на на К. Ч. К., с постоянен и настоящ адрес в [населено място], чрез пълномощника му-адв.Г. Д., срещу Решение №21ДОИ000ВН-003ВН от 31.05.21 г. на секретаря на [община].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване /чл.40, ал.3 ЗДОИ/.
Решението да се съобщи на страните за сведение чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: